

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 września 2011 r.

w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2011 r. ustawy o współpracy rozwojowej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w ust. 1 po wyrazach "Współpracy Gospodarczej i Rozwoju," dodaje się wyrazy "w tym państwami objętymi programem Partnerstwa Wschodniego,";
- 2) w art. 2 w ust. 1 skreśla się wyrazy "państwom objętym programem Partnerstwa Wschodniego oraz innym";
- 3) w art. 7 w ust. 1 skreśla się wyrazy ", na okres 2 lat,";
- 4) w art. 10 skreśla się ust. 4;
- 5) w art. 10 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
"5. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w drodze umowy, może zlecić fundacji, o której mowa w ust. 3, obsługę konkursu, o którym mowa w ust. 1.";
- 6) w art. 13 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy "edukacji rozwojowej" zastępuje się wyrazami "edukacji globalnej".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2011 r. ustawy o współpracy rozwojowej, postanowił wprowadzić do niej 6 poprawek.

Poprawki nr 1 i 2 zmierzają do zapewnienia spójności przepisom określającym zakres podmiotowy ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy, określa ona organizację, zasady i formy współpracy rozwojowej podejmowanej z państwami wymienionymi na liście biorców pomocy rozwojowej ustalonej przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwanymi dalej "państwami rozwijającymi się". Z kolei w myśl art. 2 ust. 1, przez współpracę rozwojową rozumie się ogół działań podejmowanych przez organy administracji rządowej w celu udzielania państwom objętym programem Partnerstwa Wschodniego oraz innym państwom rozwijającym się, zgodnie z zasadą solidarności międzynarodowej, pomocy rozwojowej oraz pomocy humanitarnej.

Analiza obydwu przywołanych przepisów prowadzi do wniosku, że ich zakres jest różny. Art. 1 ust. 1 stanowi, że współpraca rozwojowa jest adresowana wyłącznie do krajów rozwijających się, z kolei art. 2 ust. 1 definiuje współpracę rozwojową jako ogół działań adresowanych do państw rozwijających się (w rozumieniu art. 1 ust. 1) oraz państw objętych programem Partnerstwa Wschodniego.

Abstrahując od powodów, dla których ustawę rozszerzono o wskazanie państw objętych programem Partnerstwa Wschodniego (obecnie wszystkie one znajdują się na liście biorców pomocy rozwojowej OECD a więc są w rozumieniu ustawy państwami rozwijającymi się), zmiana taka powinna zdaniem Senatu polegać na uzupełnieniu art. 1 ust. 1 określającego zakres podmiotowy ustawy.

Poza względami legislacyjnymi, poprawki nr 1 i 2 zapobiegą wątpliwościom interpretacyjnym w sytuacji, gdyby lista biorców pomocy rozwojowej OECD i katalog państw objętych programem Partnerstwa Wschodniego przestały się pokrywać.

Poprawka nr 3 usuwa wewnętrzną sprzeczność zawartą w art. 7 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym minister właściwy do spraw zagranicznych na podstawie Wieloletniego programu współpracy rozwojowej, **opracowuje co roku, na okres 2 lat**, plan współpracy rozwojowej.

Przyjmując poprawkę nr 4 Senat postanowił usunąć z ustawy przepis, który powoduje wątpliwości co do jego zgodności z systemem prawa. W myśl art. 10 ust. 3 ustawy,

ze względu na szczególne warunki polityczne w państwie, w którym ma być realizowane zadanie z zakresu współpracy rozwojowej, minister właściwy do spraw zagranicznych będzie mógł zlecić jego realizację Polskiej Fundacji Międzynarodowej Współpracy na Rzecz Rozwoju "Wiedzieć Jak". Fundacja otrzyma wówczas dotację celową z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zagranicznych. Zgodnie z art. 10 ust. 4, rada fundacji składać się będzie z posłów i senatorów powoływanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w porozumieniu odpowiednio z Marszałkiem Sejmu i Marszałkiem Senatu oraz innych osób posiadających doświadczenie w zakresie współpracy rozwojowej.

Konstrukcja, w świetle której ustawa określa zasady powoływania organu fundacji, nie respektuje postanowień art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach stanowiącego, że ustrój organów fundacji należy określić w jej statucie. Takie rozwiązanie może ponadto powodować wątpliwości co do jego zgodności z art. 12 Konstytucji RP, zapewniającym fundacjom wolność tworzenia i działania.

Poprawka nr 5 rozszerza ustawę o przepis, na podstawie którego minister właściwy do spraw zagranicznych będzie mógł zlecić Polskiej Fundacji Międzynarodowej Współpracy na Rzecz Rozwoju "Wiedzieć Jak" obsługę konkursu dla podmiotów ubiegających się o wykonywanie zadań z zakresu współpracy rozwojowej. Zdaniem Senatorów taki zabieg legislacyjny ułatwi stosowanie ustawy w praktyce.

Poprawka nr 6 zmierza do zapewnienia ustawie spójności terminologicznej.